

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/70/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1724201501
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1724201501.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: W. SK S..X..F., S. S. B. P. X, XXX XX B. P., IČO: XX XXX XXX, zast. E., Š. & T. S.. X.. F., S. S. L. X, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: X.) U. Š., E.. XX.XX.XXXX, J. I. B. XXX/X, XXX XX A., X.) O. Š., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G. XXXX/XX, XXX XX Y. A. W. X.) A. Š., E. XX.XX.XXXX, J. I. I. XX, XXX XX I., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 17.05.2024, č.k. 47C/32/2024-175, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

II. Žalovaní 1./2/ a 3/ majú proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 324 ods. 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods.1, § 329 ods. 1,2 a 3, § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal za preukázané, že žalobca podal na tunajšom súde návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom tunajší súd rozhodol uznesením č. k. 8C/23/2023-130 zo dňa 03.07.2023 tak, že návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zriadil záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalobcu tak, ako bolo uvedené vo výrokoch I. a II. dotknutého uznesenia, vo výroku III. dotknutého uznesenia uložil žalobcovi povinnosť podať do 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu vo veci samej a rozhodol o trovách konania. Žalovaní podali proti uzneseniu súdu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 15Co/140/2023-201 zo dňa 13.12.2023 tak, že výroky I. a II. uznesenia Okresného súdu Pezinok č. k. 8C/23/2023-130 zo dňa 02.07.2023 zmenil tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, výrok III. napadnutého uznesenia zrušil a zároveň rozhodol o nároku na trovy konania. Žalobca ďalej uviedol, že podal dňa 18.03.2024 proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/140/2023-201 zo dňa 13.12.2023 dovolanie, v ktorom navrhol odklad právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave. Napriek vyššie popísaným skutkovým okolnostiam pristúpil žalobca aj k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a mal za to, že nie je vylúčené, aby bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie a zároveň aj neodkladné opatrenie, keďže samotné zabezpečovacie opatrenie nebráni v nakladaní s vecami, zatiaľ čo k tomu smerujúce neodkladné opatrenie nakladaniu s vecami bráni. Vychádzajúc z okolností daného prípadu súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na to, aby návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Z tvrdení žalobcu obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia na zabezpečenie ním tvrdenej

peňažnej pohľadávky, ktorú má voči žalovaným ako dedičom Poručiteľa titulom úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty, pričom sám uvádzal, že sa bude tohto svojho nároku domáhať v konaní vo veci samej až po tom, ako budú jeho nároky zabezpečené. Zároveň mal žalobca za to, že exekúcia na vymoženie jeho nároku na úroky z omeškania a zmluvnú pokutu je ohrozená, nakoľko žalovaní sa za účelom úhrady ďalších dlhov poručiteľa chystajú predať nehnuteľnosti a uspokojiť veriteľov poručiteľa, ku ktorým patrí aj sám žalobca (pokiaľ ide o zvyšok Istiny 1 a Istinu 2). Súd prvej inštancie mal za to, že na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu v prípade, ak má obavu, že exekúcia bude ohrozená slúži inštitút zabezpečovacieho opatrenia, ktorého nariadenia sa žalobca domáhal v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 8C/23/2023 a následne po podanom odvolaní žalovanými na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 15Co/140/2023. Žalobca pritom podal proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 15Co/140/2023-201 zo dňa 13.12.2023 dovolanie a zároveň navrhol odložiť jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, čím stále sleduje cieľ, aby bola jeho peňažná pohľadávka voči žalovaným zabezpečená, na čo má v danom prípade slúžiť práve inštitút zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko ak je nárok žalobcu zabezpečený záložným právom, zvyčajne nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia bezprostredne a reálne nehrozí, a preto spravidla nie je daný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia a zriadenie zabezpečovacieho opatrenia súdom, ktoré by malo v prípade plurality záložných práv garantovať záložnému veriteľovi relevantné poradie. V danom konkrétnom prípade mal súd prvej inštancie za to, že je súladné aj s princípom proporcionality, že na zabezpečenie peňažných pohľadávok veriteľov v prípadoch, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená má slúžiť inštitút zabezpečovacieho opatrenia, ktorý obmedzuje vlastníka nehnuteľnosti v menšom rozsahu. Poukázal na to, že žalobca vo svojom návrhu na jednej strane tvrdil, že jeho nárok na zvyšok Istiny 1 a Istina 2 sú predmetom exekúcií a majú byť uspokojené z predaja nehnuteľností a ohľadom úhrady týchto záväzkov poručiteľa prichádzalo medzi ním a žalovanými ku komunikácii za účelom uzavretia dohody, avšak na druhej strane navrhoval, aby súd žalovaným zakázal nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami, čím by dočasne (zrejme nie na krátky čas) sťažil uspokojenie aj svojej pohľadávky, a to aj napriek tomu, že v inej časti jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádzal, že v dôsledku vysokej miery inflácie (vývoj ktorej súdu aj preukazuje) tvorí reálna hodnota zvyšku Istiny 1 a Istina 2 len zlomok z tej hodnoty, ktorú mali tieto sumy v čase ich splatnosti, pričom uložením zákazu nakladania s nehnuteľnosťami žalovaným sa sám vystavuje riziku, že hodnota jeho iných pohľadávok voči žalovaným ešte klesne. Zohľadniac zásadu subsidiarity a proporcionality podľa ktorej na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovaným slúži inštitút zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je možné návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia neúspešný a žalovaným žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac naplnením odvolacím dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Poukázal na to, že proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 15Co/140/2023-201 zo dňa 13.12.2023 (ďalej len „uznesenie o odvolaní“) podal dovolanie zo dňa 18.03.2024 aj s návrhom na odklad jeho právoplatnosti a vykonateľnosti (ďalej len „Dovolanie“), avšak je otáznne, či Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) Dovolaniu vyhovie, v akej časti (t.j. či dôjde k odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o odvolaní) a najmä kedy o Dovolaní rozhodne (vzhľadom na to, že Civilný sporový poriadok lehotu na rozhodnutie o Dovolaní nezakotvuje žiadnu). Je teda zrejme, že zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Pezinok, č. k. 8C/23/2023-130 zo dňa 03.07.2023 (ďalej len „Uznesenie o zabezpečovacom opatrení“) zaniklo vydaním uznesenia o odvolaní a aktuálne nárok špecifikovaný v ods. 21. Návrhu (ďalej len „Úroky z omeškania 1“), nárok špecifikovaný v ods. 22. Návrhu (ďalej len „Zmluvná pokuta“) a nárok špecifikovaný v ods. 23. Návrhu (ďalej len „Úroky z omeškania 2“) nie sú zabezpečené žiadnym spôsobom. Mal za to, že do rozhodnutia Najvyššieho súdu o Dovolaní je vysoko pravdepodobné, že dôjde k prevodu nehnuteľností uvedených v ods. 17. Návrhu (ako bolo osvedčené v Návrhu žalovaní naďalej ponúkajú nehnuteľnosti uvedené v ods. 17. písm. a) až c) Návrhu na predaj, aktuálne za cenu 465.000 eur) bez toho, aby boli čo i len čiastočne uspokojené nároky žalobcu na Úroky z omeškania 1, Zmluvnú pokutu a Úroky z omeškania 2. Je teda irelevantné, že ním sledovaný účel je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keď aktuálne v dôsledku protizákonne vydaného uznesenia o odvolaní zabezpečovacie opatrenie neexistuje a je otáznne, dokedy tento stav bude pretrvávať. Je teda objektívne daný stav neistoty, kedy je nevyhnutne

potrebné nariadiť neodkladné opatrenie podľa návrhu. Mal za to, že súd prvej inštancie vychádzal pri vydávaní uznesenia z nesprávne zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie vo veci síce použil správnu právnu normu, avšak túto nesprávne aplikoval. Je totiž zrejme, že aktuálne nie je možné dosiahnuť sledovaný účel zabezpečovacím opatrením, keďže uznesenie o zabezpečovacom opatrení bolo protizákonne vydaným uznesením o odvolaní zmenené. Okrem toho nie je pravda, že na zabezpečenie peňažnej pohľadávky má slúžiť len zabezpečovacie opatrenie. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“ Je teda zrejme, že na zabezpečenie stavu, kedy je ohrozená exekúcia, slúži aj neodkladné opatrenie. Na základe uvedených skutočností je zrejme, že súd pri vydávaní Uznesenia vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že sa nedomáha duplicitného zabezpečenia. Pokiaľ by protizákonne vydaným uznesením o odvolaní nezankulovalo zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením o zabezpečovacom opatrení, návrh by nepodal. Pre aplikáciu ustanovení Civilného sporového poriadku je potrebné vychádzať z aktuálneho stavu, kedy žiadne zabezpečenie nie je a je otázne, kedy Najvyšší súd o dovolaní rozhodne. Aby sa predišlo duplicitnému zabezpečeniu, je možné neodkladné opatrenie časovo obmedziť podľa § 333 Civilného sporového poriadku do zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach, ktorých sa v zmysle návrhu má neodkladné opatrenie týkať (resp. do odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o odvolaní). Okrem toho zo skutočností uvedených v ods. 5. Odvolania je zrejme, že na zabezpečenie obavy pred ohrozenou exekúciou slúži aj neodkladné opatrenie. Ďalej namietla bod 20. odôvodnenia uznesenia, majúca za to, že sa nedomáha duplicitného zabezpečenia, avšak aktuálne, až do rozhodnutia Najvyššieho súdu o Dovolaní, je nevyhnutné neodkladným opatrením zamedziť nakladaniu s nehnuteľnosťami, ktorých sa má podľa Návrhu neodkladné opatrenie týkať, keďže exekúcia na Úroky z omeškania 1, Zmluvnú pokutu a Úroky z omeškania 2 je ohrozená. Z aktuálnej právnej úpravy nevyplýva, že by neodkladné opatrenie nemohlo byť nariadené popri zabezpečovacom opatrení a v danej veci je okrem toho zrejme, že aktuálne zabezpečovacie opatrenie neexistuje. Pokiaľ by bolo neodkladné opatrenie časovo obmedzené podľa § 333 Civilného sporového poriadku do nariadenia zabezpečovacieho opatrenia (resp. do odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti Uznesenia o odvolaní), bol by sledovaný účel dosiahnutý. Ak by medzičasom (teda pred rozhodnutím Najvyššieho súdu o Dovolaní) po nariadení neodkladného opatrenia mali žalovaní záujem speňažiť nehnuteľnosti, zo skutočností uvedených v Návrhu je zrejme, že účelom speňaženia by musel byť záujem žalovaných uspokojiť svojich veriteľov (vrátane nároku žalobcu na Úroky z omeškania 1, Zmluvnú pokutu a Úroky z omeškania 2). Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým žalovaným zakáže nakladať s nehnuteľnosťami a spoluvlastníckymi podielmi špecifikovaným v ods. 17. a 18. Návrhu v rozsahu prevodu vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam alebo k ich častiam, zriadenia záložného práva k uvedeným nehnuteľnostiam alebo ich častiam, zriadenia vecného bremena k uvedeným nehnuteľnostiam alebo k ich častiam, použitia uvedených nehnuteľností alebo ich častí ako predmetu zabezpečovacieho prevodu práva, vkladu uvedených nehnuteľností alebo ich častí ako nepeňažného vkladu do základného imania obchodnej spoločnosti a uzavretia nájomných zmlúv týkajúcich sa uvedených nehnuteľností alebo ich častí, s dohodnutým časom trvania nájmu presahujúcim jeden (1) rok. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným. Ak by odvolací súd považoval za potrebné, je možné neodkladné opatrenie časovo obmedziť do zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach špecifikovaných v ods. 17. a 18. návrhu, resp. do odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia o odvolaní.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že istina zo Zmluvy o dielo č. XX/XXXX zo dňa 10.08.2008 je vymáhaná v exekučnom konaní vedenom O.. O.P. Z., súdnym exekútorom a istina zo Zmluvy o dielo zo dňa 03.11.2009 je vymáhaná v exekučnom konaní vedenom O.. P. O., takže vo vzťahu k uvedenému nie je dôvod na zriadenie neodkladného opatrenia a žiadna z vyššie uvedených Pohľadávok (Úroky z omeškania 1, Zmluvná pokuta a Úroky z omeškania 2, pozn. odvolacieho súdu), nie je predmetom Notárskej zápisnice č. 1292/2009 ani Notárskej zápisnice č. 1293/2009, a ani predmetom vyššie citovaných exekučných konaní, t.z. k žiadnej z Pohľadávok, neexistuje exekučný titul, na základe ktorého by mohla byť vedená exekúcia, ktorá by mala byť podľa tvrdenia žalobcu ohrozená. Zároveň vzniesla kvalifikovanú námietku premlčania voči všetkým pohľadávkam, na zabezpečenie ktorých bolo na základe rozhodnutia prvoinštančného súdu zriadené záložné právo. Čo sa týka úrokov z omeškania dala do pozornosti Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/497/2014, ktorý vo vzťahu k premlčaniu úrokov z omeškania uvádza: „Predmetom daného konania sú úroky z omeškania a posúdenie otázky premlčania tohto nároku vzhľadom na

vznesenú námietku premlčania žalovaným. Treba pritom vychádzať z toho, že úroky z omeškania nie sú samostatnými právami, ktorým by plynula samostatná premlčacia doba. Keďže sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, znášajú osud hlavnej pohľadávky, a preto sa premlčujú spolu s hlavnou pohľadávkou. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. V prejednávanej veci tak nevznikla povinnosť platiť úroky z omeškania samostatne, ale v súvislosti istinou, fakturovanou sumou a premlčacia doba začala plynúť splatnosťou istiny ako hlavného záväzku a jej uplynutím sa právo na úroky z omeškania premlčí ako celok." Keďže úroky z omeškania nie sú predmetom žiadneho exekučného konania, premlčacia doba začala plynúť v prípade úrokov z omeškania zo Zmluvy o dielo č. 10/2008 dňom nasledujúcim po splatnosti istiny, t.j. 21.12.2009 a uplynula najneskôr dňa 21.12.2019, vzhľadom na Dohodu o urovaní zo dňa 03.11.2009, v prípade úrokov z omeškania zo Zmluvy o dielo zo dňa 03.11.2009 dňom nasledujúcim po splatnosti istiny, t.j. 01.02.2010 a uplynula najneskôr dňom 01.02.2013. Čo sa týka zmluvnej pokuty, táto je samostatným nárokom a preto plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po splatnosti istiny, t.j. od 21.12.2009 a uplynula najneskôr 21.12.2019 (pokiaľ by sme pripustili, že jej uznanie bolo predmetom, Dohody o urovaní, s čím sa však žalovaní nestotožňujú, keďže v Dohode o urovaní nebola dostatočne špecifikovaná). Vzhľadom na vyššie uvedené, t.j. neexistenciu možnosti vymôcť vyššie uvedené pohľadávky v exekučnom konaní, nie je splnená základná podmienka predpokladaná v § 325 ods. 1 CSP, a to existencia ohrozenia exekúcie. Práve naopak, návrh žalobcu je jednoznačne potrebné kvalifikovať ako šikanózný, pretože žalobcovi nič nebránilo uplatniť si Pohľadávky už v exekučných konaniach, t.j. v roku 2009 resp. 2010, čo sa však z neznámeho dôvodu nestalo, žalobcovi nič nebránilo v priebehu plynutia premlčacích dôb uplatniť si ním tvrdené práva na súde, čo sa však tiež z neznámeho dôvodu nestalo a do dnešného dňa nestalo, takže neexistuje ani len konanie, výsledkom ktorého by mohol byť akýkoľvek exekučný titul; žalobca tvrdil existenciu uvedených pohľadávok až pri kontaktovaní žalovanými, pričom z neznámeho dôvodu uvedené pohľadávky ani neprihlásil do dedičského konania, t.j. žalovaní o nich vôbec nemali v priebehu prejednávania dedičstva vedomosť, v tejto súvislosti si dávajú žalovaní do pozornosti ustanovenie § 470 Občianskeho zákonníka. „Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou“; žalobca z neznámeho dôvodu (uvedené opomenul uviesť vo svojom opise jednotlivých stretnutí žalovaných s O.. P.) trval na uzavretí Dohody o urovaní a hlavne záväzku žalovaných nepodávať žiadne opravné prostriedky voči žalobcom uplatneným nárokom, k osobe O.. P. jeho vzťahu k žalobcovi a spôsobu urovnania záväzkov možno len konštatovať, že jeho konanie sa nezlučovalo s oprávnenými záujmami žalovaných. V zmysle § 325 ods. 1 CSP : „Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.“ žalobca odôvodňuje svoj návrh ohrozením exekúcie, ktorú predpokladá na základe ním tvrdených nejudikovaných a premlčaných pohľadávok. Z konania žalobcu je zrejmé, že vôbec nemá záujem ani len o dosiahnutie meritórneho rozhodnutia, ktoré v teoretickej rovine mohlo byť exekučným titulom, čo vyplýva hlavne zo skutočnosti, že od roku 2009 ani len nepodal návrh na začatie súdneho konania, ktorého predmetom by bolo uplatnenie ním tvrdených nárokov a nestalo sa tak do dnešného dňa. Cieľom žalobcu je jednoznačne dosiahnutie šikanózneho stavu, kedy zaťaží nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dedičstva opatrením (či už zabezpečovacím alebo neodkladným), čím bude držať žalovaných „v šachu“ a bude im navrhovať, ako to uvádza aj vo svojom odvolaní, uzavretie Dohody o urovaní, v ktorej žalovaní budú nútení uznať ním tvrdené pokuty a sankcie, ktoré si právnou cestou neuplatnil už 13 rokov, čím samozrejme odoberie žalovaným možnosť sa brániť právnou cestou. Žalobca si je vedomý skutočnosti, že prijatie dedičstva nezanebateľne zasiahlo do súkromných životov žalovaných a má vplyv aj na sféry ich súkromného života s dedičstvom absolútne nesúvisiace. O existencii ustanovenia § 470 Občianskeho zákonníka, ktorý žalobca absolútne ignoruje ani nehovoriac. Otázkou je či takéto konania žalobcu nie je konaním v rozpore s dobrými mravmi a malo by požívať súdnu ochranu. Keďže ďalšou pohnútkou žalobcu k podávaniu opakovaných šikanóznych návrhov je navyšovanie trov právneho zastúpenia, nemá záujem na uvedenom participovať a preto vyššie uvedené dáva konajúcemu súdu na vedomie a právne posúdenie veci, i s ohľadom na predchádzajúci návrh žalobcu necháva na posúdenie konajúceho súdu. Na záver dodala, že opakovane kontaktovali žalobcu za účelom dosiahnutia mimosúdnej dohody, avšak vzhľadom k výške požadovaných nárokov žalobcom k dohode nikdy nedošlo. Nikdy sa nebránili ani sa nebránia uspokojeniu zdedených judikovaných pohľadávok žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdil.

5. Žalovaní 2/ a 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli zhodnú argumentáciu ako žalovaná 1/.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 1/ vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania uviedol, že v konaní vo veci nie je dôvodné skúmať otázku premlčania nárokov, keďže táto otázka bude predmetom posudzovania v konaní vo veci samej (pokiaľ bude námietka premlčania Žalovanými v konaní vo veci samej vznesená). Pre účely konania o neodkladnom opatrení postačuje osvedčenie nároku, čo bolo bez akýchkoľvek pochybností splnené. K otázke premlčania nárokov sa vyjadril v bode 25 návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto je presvedčený o tom, že nároky, k zabezpečeniu ktorých Návrh smeruje, premlčané nie sú aj vzhľadom na uplatnenie nárokov na zaplatenie istiny v exekučných konaniach, v dôsledku čoho nárok na istinu jednoznačne premlčaný nie je a teda evidentne nie je premlčaný ani nárok na jej príslušenstvo. Pokiaľ sa jedná o otázku premlčania nároku na Zmluvnú pokutu, rovnako nesúhlasil s tvrdením žalovanej 1/, podľa ktorého: „Čo sa týka zmluvnej pokuty, táto je samostatným nárokom a preto plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po splatnosti istiny, t.j. od 21.12.2009 a uplynula najneskôr 21.12.2019 [...]“. Je zrejmé, že Zmluvná pokuta bola dohodnutá ako 0,05 % z dlhovanej čiastky Istiny 1 za každý deň omeškania, teda nárok na zmluvnú pokutu vzniká samostatne za každý deň. Mal tak za to, že nárok na Zmluvnú pokutu nie je premlčaný. Podrobné posúdenie tejto otázky však podľa názoru žalobcu evidentne prekračuje predmet a účel konania vo veci a bude predmetom konania vo veci samej. Mal za to, že v návrhu nároky náležite a hodnoverne osvedčil, pričom preukazovanie nárokov bude predmetom konania vo veci samej, avšak účelové tvrdenia žalovanej 1/ o premlčaní týchto nárokov boli v ods. 3. a 4. Vyjadrenia a v ods. 25. Návrhu vyvrátené. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovanej 1/, že jeho konanie je šikanóznym. Poručiteľovi poskytol plnenie na rodinnom dome v P. ešte v roku 2009, avšak Poručiteľ urobil všetko pre to, aby sa vyhol povinnosti splniť svoje záväzky na zaplatenie istiny napriek ich výslovnému uznaniu. Nie je pritom pravda, že by si neprihlásil pohľadávky do dedičského konania po Poručiteľovi, čo je zrejmé z dedičského spisu, ktorý v prípade potreby navrhol pripojiť k spisu vo veci. Na druhej strane z hľadiska dedičskej postupnosti je úplne irelevantné, či boli pohľadávky na zaplatenie nárokov k zabezpečeniu ktorých smeruje návrh v konaní o dedičstve prihlásené, keďže konanie o dedičstve bolo skončené uznesením o dedičstve, ktorým bolo dedičstvo priznané žalovaným (nedošlo k likvidácii dedičstva ani k prenechaniu dedičstva veriteľom na úhradu dlhov). Žalovaní, ako dedičia Poručiteľa, zodpovedajú za záväzky Poručiteľa do výšky zdedeného majetku bez ohľadu na to, či sú záväzky uvedené v uznesení o dedičstve. Pokiaľ sa jedná o bývalého právneho zástupcu žalovaných - O.. P., tento kontaktoval žalobcu z poverenia žalovaných a tento predložil žalobcovi plnú moc od žalovaných, z ktorej jednoznačne vyplývalo jeho oprávnenie konať v mene žalovaných. O.. P. v mene žalovaných predložil žalobcovi návrh spôsobu urovnania, ktorý sa javil byť zmysluplný a z hľadiska právneho stavu zdedených nehnuteľností (na ktorých viažu exekučné záložné práva sudcovské záložné práva) jediným možným riešením (počítal so scudzením nehnuteľností v P. a uhradením záväzkov žalovaných zdedených po Poručiteľovi z výťažku z predaja). Žalobca bol ochotný sa so žalovanými prostredníctvom O.. P. dohodnúť a napriek všetkým strastiam (ods. 6. Vyjadrenia) bol ochotný poskytnúť žalovaným výraznú zľavu zo svojich nárokov (čo vyplýva z emailu O.. P. zo dňa 29.11.2022, ktorý bol priložený k Návrhu) za účelom dosiahnutia dohody o urovaní bez ďalšieho navyšovania nákladov. K vyriešeniu veci však nedošlo, žalovaní vypovedali O.. P. plnú moc po tom, ako sa v ich mene dohodol so žalobcom na urovaní vecí a žalovaní pokračujú v trende nastolenom počas života Poručiteľa v snahe vyhnúť sa splneniu svojich záväzkov. Jeho cieľom nie je navyšovanie trov, ale zaplatenie legitímnych nárokov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti reálne hrozí predaj nehnuteľností uvedených v ods. 17. Návrhu s následkami popísanými v ods. 40. Návrhu. Mal za to, že je dôvodným, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle Návrhu. Po predaji nehnuteľností uvedených v ods. 17. Návrhu bude reálna šanca vymoženía jeho práv k zabezpečeniu ktorých smeruje Návrh prakticky nemožné. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie a prizná mu nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %. Ak to odvolací súd bude považovať za potrebné, je možné neodkladné opatrenie časovo obmedziť do zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach špecifikovaných v ods. 17. a 18. Návrhu, resp. do odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 15Co/140/2023-201 zo dňa 13.12.2023.

7. Podaním zo dňa 04.08.2024 žalobca doplnil, že nakoľko vyjadrenia žalovaných 2/ a 3/ sú obsahovo zhodné, nepovažuje za potrebné sa k ich obsahu osobitne vyjadrovať a poukázal na vyjadrenie k podaniu žalovaného 1/.

8. Žalovaní 1/,2/ a 3/ sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrili.

9. Podľa § 324 ods.3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa ust. § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa ust. § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa ust. § 329 ods. 1 prvá veta CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

14. Z citovaných zákonných ustanovení možno jednoznačne vyvodiť, že právna úprava ohľadom rozhodovania o návrhoch na neodkladné opatrenie popri nevyhnutnosti rýchlo a pružne vyriešiť vzniknutý stav, vyžaduje aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, resp. podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa príslušných ustanovení CSP je možnosť nariadenia neodkladného opatrenia uvedená v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. V prejednávanej veci žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že voči žalovaným (právny nástupcom pôvodného dlžníka) má okrem nárokov na zaplatenie Istiny 1 (sumy 39 055,74 eur titulom Zmluvy o dielo č. 10/2008 zo dňa 18.08.2008) a Istiny 2 (sumy 31 733 eur titulom Zmluvy o dielo zo dňa 03.11.2009) aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty, ktorých celkovú výšku k 18.04.2024 určil v sume 186 252,18 eur. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami žalobca odôvodnil tým, že vzhľadom na vyjadrenia žalovaných (ktorí ponúkajú nehnuteľnosti uvedené v ods. 17 písm. a) až c) návrhu na predaj prostredníctvom realitnej kancelárie) ma za vysoko pravdepodobné, že exekúcia bude ohrozená.

16. Z obsahu podaného odvolania ako i z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca sa nestotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.12.2023 č.k. 15Co/140/2023-201, ktorý zmenil uznesenie Okresného súdu Pezinok č. k. 8C/23/2023-130 zo dňa 03.07.2023 vo výrokoch I. a II., tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, majúci za to, že boli (a naďalej sú) splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pričom stav neistoty žalobca odôvodňoval tým, že nemožno predpokladať, kedy Najvyšší súd SR rozhodne o jeho dovolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.12.2023 č.k. 15Co/140/2023-201, príp. kedy Najvyšší súd SR povolí odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

17. Účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. 7. 2010, sp. zn. 2 M Cdo 3/2010). V zmysle právnej doktríny (Števček a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1092) podmienkami, ktoré súd posudzuje pri nariadení neodkladného opatrenia a ktoré musia byť splnené kumulatívne, sú: a) existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami; b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti); c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti); d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav; e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality); f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

18. I keď odvolateľ opakovane v podanom odvolaní uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonným (čo bude predmetom dovolacieho konania) a nestotožňuje sa so závermi uznesenia

odvolacieho súdu, má za to, že jeho stav neistoty odstráni práve Najvyšší súd rozhodnutím o dovolaní príp. odkladom vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Vychádzajúc z uvedeného ako i skutkových tvrdení žalobcu je nesporným, že žalobca svojim návrhom (súc označeným ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) sleduje zabezpečenie svojej nejudikovanej pohľadávky z obavy z ohrozenie exekúcie. Súd prvej inštancie tak vychádzajúc z obsahu podaného návrhu správne vyhodnotil, že žalobcom sledovaný účel - zabezpečenie vymožitelnosti pohľadávky vo vzťahu k žalovaným v prípade splnenie zákonných podmienok možno dosiahnuť práve inštitútom zabezpečovacieho opatrenia (v zhode s argumentáciou žalobcu v podanom dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu), čo bolo dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Pokiaľ odvolateľ uvádza, že vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu možno sledovaný cieľ dosiahnuť len neodkladným opatrením (i keď naďalej má za to, že bude nariadené zabezpečovacie opatrenie) je potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie nemožno chápať ako inštitút, ktorý bez splnenie zákonných podmienok na jeho nariadenie má dočasne „suplovať“ nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Neodkladné opatrenie je samostatným procesným inštitútom. Jeho nariadenie je podmienené tým, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa ust. § 343 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má vtedy vždy prednosť a keď súd dospeje k záveru, že jeho nariadenie by bolo vo vzťahu k účelu vyplývajúceho z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možné, samotný návrh zamietne. To platí aj v prípade, že ostatné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené. Splnenie uvedenej podmienky skúma súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vždy a z úradnej povinnosti. Primárne musí identifikovať účel, ktorý navrhovateľ svojim návrhom sleduje. Pričom zabezpečovacím opatrením zriaďuje súd záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípade obavy z ohrozenia exekúcie (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomaškovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str.1088).

20. Vecnú správnosť záverov súdu prvej inštancie podporuje i skutočnosť, že žalobca (navrhovateľ) v danom prípade neosvedčil splnenie zákonných podmienok na to, aby súd do vzťahu medzi stranami zasahoval a upravoval ho tak výnimočným procesným prostriedkom, akým je neodkladné opatrenie. Nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje okrem podmienky svedčenia existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi aj osvedčenie, že bez okamžitej a dočasnej úpravy pomerov medzi stranami by bolo právo účastníkov ohrozené. Nebezpečenstvo hrozacej ujmy musí byť bezprostredné a konkrétne. Pokiaľ žalobca potrebu okamžitej úpravy pomerov odvodzoval z toho, že žalovaní mu v decembri 2023 tvrdili, že majú vážneho záujemcu o kúpu nehnuteľností v kat. území P., uvedené tvrdenie je potrebné vyhodnocovať v kontexte prebiehajúcich rokovaní o uzavretí Dohody o urovaní. Ak takéto konanie žalovaných žalobca vyhodnocoval v danom čase inak, nutno podotknúť, že podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s odstupom cca 5 mesiacov (18.04.2024) nenavodzuje potrebu bezodkladnosti. Nesúhlas žalovaných s uzavretím Dohody o urovaní, predmetom ktorej mali byť i doposiaľ nejudikované nároky (nárok na zmluvnú pokutu a úroky z omeškania) nenavodzuje bezprostredné ohrozenie práv žalobcu, nakoľko uzavretie dohody vyžaduje súhlas všetkých zmluvných strán, pričom jej samotné neuzavretie nebránilo (nebráni) žalobcovi v uplatnení jeho práv v súdnom konaní. Práve naopak, deklarovaná snaha žalovaných uhradiť žalobcovi dlhy titulom Istiny 1 a Istiny 2 ako i trovy exekúcie, práve predajom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 801, navodzuje záver, že žalovaní mienili žalobcu uspokojiť. Ak za týmto účelom (účelom úhrady pohľadávok zabezpečených exekučným záložným právom) ponúkli žalovaní na predaj predmetnú nehnuteľnosť, nemožno opomenúť, že takýto postup by bol len v prospech veriteľa a zároveň by vyžadoval do určitej miery aj jeho súčinnosť, keďže na predmetnej nehnuteľnosti viazne okrem záložného práva žalobcu - exekučné záložné právo aj záložné právo v prospech tretej osoby. Pričom zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaní vlastnia aj iné nehnuteľnosti, na ktorých viazne exekučné záložné právo žalobcu príp. aj iných osôb (obdobne ako v prípade nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX), vo vzťahu ku ktorým žalobca netvrdil ani neosvedčoval zámer žalovaných ponúknuť nehnuteľnosti tretím osobám na predaj.

21. Objektívne tak nemožno dôjsť k záveru, že tu je obava, že v prípade judikovania pohľadávky žalobcu, by táto nebola vymožená. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neosvedčil, že samotná ponuka nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 801, ktorej ponuku žalovaní zverejnili v čase rokovania so žalobcom o uzavretí Dohody o urovaní (v záujme vysporiadania záväzkov voči žalobcovi, viď čl. I bod 8 Dohody o urovaní), t.z. vo vzťahu k jednej z nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných ohrozuje nejudikovanú pohľadávku žalobcu takým spôsobom, ktorý by odôvodňoval nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ

odvolateľ v podanom odvolaní uvádzal, že jeho nároky na zaplatenie Úrokov z omeškania 1, Zmluvnej pokuty a Úrokov z omeškania 2, nie sú v dôsledku uznesenia odvolacieho súdu, zabezpečené žiadnym spôsobom, uvedené je potrebné vyhodnotiť s ohľadom na argumentáciu žalovaných, že žalobca si svoje nároky voči žalovaným na súde doteraz (od roku 2009) neuplatnil i to napriek tomu, že tvrdí, že na jeho strane je stav neistoty.

22. Za danej situácie, keď z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinných dôkazov založených v súdnom spise nemožno vyvodiť osvedčenie nevyhnutnej a bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, preto nebolo možné poskytnutie procesnej prevencie súdom žalobcom navrhovaným nariadením neodkladného opatrenia.

23. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. Odvolací súd na základe uvedeného odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že plne úspešní žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).